

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 27. stycznia 1907.

Treść: (11—13.) 11. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości przydzielenie gminy Tolmina do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych. — 12. Rozporządzenie, dotyczące zaliczenia wielkoksiążęcej wyższej szkoły technicznej w Darmsztacie do owych wyższych zakładów naukowych technicznych za granicą, które w odniesieniu do postanowień, w §§ach 10tym do 13go włącznie ustawy o uregulowaniu koncesyjonowanych przemysłów budowniczych zawartych, stoją na równi z wyższymi szkołami technicznymi w krajach tutejszych. — 13. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia przybocznej rady weterynaryjnej.

11.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 21. listopada 1906,

którem podaje się do wiadomości przydzielenie gminy Tolmina do dziewiątej klasy taryfy czynszów wojskowych.

W dodatku do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214, przydziela się za porozumieniem z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminę Tolmin na Przemyrze adryatyckim do dziewiątej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych, która obowiązuje aż do końca roku 1910.

Korytowski wlr.

Latscher wlr.

12.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty za porozumieniem z Ministerstwem handlu z dnia 26. grudnia 1906,

dotyczące zaliczenia wielkoksiążęcej wyższej szkoły technicznej w Darmsztacie do owych wyższych zakładów naukowych technicznych za granicą, które w odniesieniu do postanowień, w §§ach 10tym do 13go włącznie ustawy o uregulowaniu koncesyjonowanych przemysłów budowniczych zawartych, stoją na równi z wyższymi szkołami technicznymi w krajach tutejszych.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministerialnego z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 197, zaliczona zostaje wielkoksiążęca wyższa szkoła techniczna w Darmsztacie do tych wyższych zakładów naukowych technicznych za granicą, które w odniesieniu do postanowień, w §§ach 10tym do 13go włącznie ustawy o uregulowaniu koncesyjonowanych przemysłów budowniczych zawartych, stoją na równi z wyższymi szkołami technicznymi w krajach tutejszych.

Fort wlr.

Marchet wlr.

13.**Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 13. stycznia 1907,****dotyczące utworzenia przybocznej rady weterynaryjnej.**

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7. grudnia 1906 zezwolił najlaskawiej na utworzenie rady przybocznej weterynaryjnej w Ministerstwie rolnictwa, tudzież zatwierdził podany tu poniżej statut tej rady.

§ 1.

Zadaniem przybocznej rady weterynaryjnej jest pełnienie funkcji organu doradczego Ministerstwa rolnictwa w sprawach, dotyczących stosunków sanitarnych bydła w krajach tutejszych, a w szczególności zapobiegania zarazom bydłowym i ich tępienia; nadto do zakresu działania rady weterynaryjnej należy wydawanie opinii w kwestyach, których przedmiotem jest wpływ zarządzeń weterynaryjno-policyjnych na obrót zwierząt, tudzież surowców zwierzęcych i innych przedmiotów, mogących przenosić zarodki zarazy.

We wszystkich tych sprawach może Minister rolnictwa zasięgać opinii rady przybocznej weterynaryjnej, względnie wydziału nieustającego (§ 3), głównego delegata (§ 4) lub też komisji weterynaryjnej (§ 5). Wymieniona tu na samym ostatku komisja powołana jest przede wszystkim do wydawania opinii w kwestyach naukowych lecznictwa weterynarskiego i w kwestyach, które tyczą się stanu weterynarskiego.

Z drugiej strony tak rada przyboczna i wydział nieustający, jak i główny delegat i komisja weterynaryjna, mają prawo czynić w swoim zakresie działania z własnej inicjatywy propozycje i wnioski Ministrowi rolnictwa.

§ 2.

Rada przyboczna weterynaryjna odbywa posiedzenia pod przewodnictwem Ministra rolnictwa lub wyznaczonego przezeń zastępcy. Składa się ona z reprezentantów rolnictwa, mianowanych przez Ministra rolnictwa na propozycję korporacji rolniczych, które tenże Minister na każdy okres czynności rady (§ 6ty) wyznaczy.

Ilu członków proponować mają poszczególne korporacje rolnicze, oznaczy również Minister rolnictwa na każdy okres czynności.

Siedmiu członków rady przybocznej zamianuje Minister rolnictwa nadto z grupy osób, do stanu weterynarzy należących.

Dla każdego członka zaproponowany, względnie mianowany być ma zastępca.

§ 3.

Delegaci, wysłani do rady przybocznej weterynaryjnej przez korporacje rolnicze, wybrać mają z grona członków rady wydział nieustający, z 7 członków złożony, a dla każdego z tych członków po jednemu zastępcy. Wybór odbywać się będzie grupami, które Minister rolnictwa utworzy na każdy okres czynności, a każda z tych grup ustanowi jednego członka wydziału i jego zastępcę.

Wydział nieustający wybierze ze swego łona na okres czynności rady przybocznej przewodniczącego i jego zastępcę.

§ 4.

Wydział nieustający ustanowić ma drogą wyboru jednego ze swych członków głównym delegatem, a jednego jego zastępcą. Delegat główny może być przez Ministra rolnictwa pytany najpierw o opinię we wszystkich sprawach, które dotyczą zakresu działania rady przybocznej. Funkcja delegata głównego może być poruczona tylko takiemu członkowi wydziału nieustającego, który mieszka w Wiedniu lub w pobliżu Wiednia.

§ 5.

Weterynarze, ustanowieni członkami rady przybocznej, tworzą jej komisję weterynaryjną. Komisja ta wybrać ma ze swego łona na okres czynności rady przewodniczącego i jego zastępcę.

§ 6.

Okres czynności rady przybocznej weterynaryjnej wynosi 3 lata. Jeżeli w ciągu tego okresu opróżni się miejsce któregoś z członków rady albo wydziału nieustającego, lub też miejsce głównego delegata albo jednego z członków komisji weterynaryjnej, natenczas na resztę okresu czynności wstąpić ma na opróżnione miejsce dotyczący zastępca. Gdyby zastępcy już nie było, uskuteczniony być ma na pozostającą jeszcze część okresu trzechletniego nowy wybór, względnie nowe mianowanie.

§ 7.

Rada przyboczna weterynaryjna, wydział nieustający i komisja weterynaryjna zbierają się na powołanie Ministra rolnictwa. Przytem przestrzegana być winna zasada, że ważniejsze sprawy przedkładać należy zgromadzeniu kompletu rady przybocznej, a mniej ważne i pilne sprawy, stosownie do ich jakości, wydziałowi nieustającemu lub komisji weterynaryjnej.

Powołanie następuje każdym razem w miarę materiału obrad; jednakże na wniosek delegata głównego wyznaczone być ma na każdy przypadek posiedzenie wydziału nieustającego, na wniosek zaś tego wydziału posiedzenie rady.

W razie potrzeby mogą odbywać się także wspólne posiedzenia wydziału nieustającego i komisji weterynaryjnej.

§ 8.

Na posiedzeniach wydziału nieustającego i komisji weterynaryjnej prezesują ich przewodniczący, względnie zastępcy tychże.

Posiedzenia wspólne, w ostatnim ustępie §fu 7go przewidziane, odbywają się pod przewodnictwem Ministra rolnictwa lub wyznaczonego przezeń zastępcy.

Opinie i wnioski ustalane będą przez głosowanie obecnych członków.

Posiedzenia rady przybocznej weterynaryjnej, wydziału nieustającego i komisji weterynaryjnej odbywają się niejawnie.

§ 9.

W posiedzeniach rady przybocznej weterynaryjnej, wydziału nieustającego i komisji weterynaryjnej bierze udział referent ministerjalny dla spraw weterynaryjskich lub jego zastępca; oprócz tego rząd może według swego uznania wydelegować na takie posiedzenia jeszcze innych reprezentantów. W razie potrzeby Minister rolnictwa może powołać na posiedzenia także ekspertów.

§ 10.

Czynności członków rady przybocznej weterynaryjnej są urzędem honorowym, z którym nie łączy się żadne wynagrodzenie. Członkowie, którzy nie mieszkają w Wiedniu i nie pobierają już z innego tytułu dyet z kas państwowych, otrzymywać będą z okazji posiedzeń rady przybocznej, wydziału nieustającego, komisji weterynaryjnej i posiedzeń wspólnych, w §ie 7ym, alin. 3. przewidzianych, oprócz wynagrodzenia koniecznych kosztów podróży, poniesionych istotnie za podróż ze swego stałego miejsca pobytu do Wiednia i napowrót, i to tak długo, dopóki trwają obrady, dyety w kwocie 16 koron dziennie.

Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26,
także w roku 1907 w języku

niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1907** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą. Celem umożliwienia szybkiej i regularnej dostawy za pośrednictwem c. k. poczty, należy oprócz dokładnego adresu mieszkania podać także dotyczący okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1869 za 6 K — h	Rocznik 1889 za 6 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1871 " 4 " — "	" 1891 " 6 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1892 " 10 " — "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1893 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1894 " 6 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1876 " 3 " — "	" 1896 " 7 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1877 " 2 " — "	" 1897 " 15 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1898 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1899 " 10 " — "
" 1860 " 2 " 40 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1900 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1901 " 6 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1883 " 5 " — "	" 1903 " 9 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1884 " 5 " — "	" 1904 " 5 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1885 " 3 " 60 "	" 1905 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1906 " 12 " — "
" 1867 " 4 " — "	" 1887 " 5 " — "	
" 1868 " 4 " — "	" 1888 " 8 " 40 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które **zagięły** lub doszły **niezupełnie**, reklamować należy przy wydaniu niemieckim najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, przy innych wydaniach najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu i karty tytułowej dla każdego pojedynczego wydania i to wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.